Šis dokuments ir izveidots vienīgi dokumentācijas nolūkos, un iestādes neuzņemas nekādu atbildību par tā saturu

►**B**

PADOMES LĒMUMS 93/53/EEK

(1993. gada 24. jūnijs),

ar ko ievieš obligātos Kopienas pasākumus noteiktu zivju slimību kontrolei

(OV L 175, 19.7.1993., 23. lpp.)

Grozīta ar:

		Oficiālais Vēstnesis		
		Nr.	Lappuse	Datums
►**M1**	Padomes Direktīva 2000/27/EK (2000. gada 2. maijs)	L 114	28	13.5.2000.
►**M2**	Komisijas Lēmums 2001/288/EK (2001. gada 3. aprīlis)	L 99	11	10.4.2001.
►**M3**	Komisijas Lēmums 2006/911/EK (2006. gada 5. decembris)	L 346	41	9.12.2006.
►**M4**	Padomes Direktīva 2006/104/EK (2006. gada 20. novembrī)	L 363	352	20.12.2006.
►**M5**	Komisijas Lēmums 2007/729/EK (2007. gada 7. novembris)	L 294	26	13.11.2007.

Grozīta ar:

►**A1**	Austrijas, Zviedrijas un Somijas pievienošanās akts	C 241	132	29.8.1994.
►**A2**	Aktas par Čehijas Republikas, Igaunijas Republikas, Kipras Republikas, Latvijas Republikas, Lietuvas Republikas, Ungārijas Republikas, Maltas Republikas, Polijas Republikas, Slovēnijas Republikas un Slovākijas Republikas pievienošanās nosacījumiem un pielāgojumiem līgumos, kas ir Eiropas Savienības pamatā	L 236	17	23.9.2003.

▼B

PADOMES LĒMUMS 93/53/EEK

(1993. gada 24. jūnijs),

ar ko ievieš obligātos Kopienas pasākumus noteiktu zivju slimību kontrolei

EIROPAS KOPIENU PADOME,

ņemot vērā Eiropas Ekonomikas kopienas dibināšanas līgumu un jo īpaši tā 43. pantu,

ņemot vērā Komisijas priekšlikumu ([1]),

ņemot vērā Eiropas Parlamenta atzinumu ([2]),

ņemot vērā Ekonomikas un sociālo lietu komitejas atzinumu ([3]),

tā kā zivju sugas ir uzskaitītas Līguma II pielikumā; tā kā zivju tirdzniecība ir nozīmīgs ieņēmumu avots akvakultūras nozarei;

tā kā Kopienas līmenī jānosaka kontroles pasākumi, kas jāveic slimības uzliesmojuma gadījumā, lai nodrošinātu akvakultūras nozares racionālu attīstību un sekmētu dzīvnieku veselības aizsardzību Kopienā;

tā kā, lai aptvertu slimības, jāatsaucas uz sarakstiem, kas paredzēti Padomes 1991. gada 28. janvāra Direktīvas 91/67/EEK par dzīvnieku veselības nosacījumiem, ar ko reglamentē akvakultūras dzīvnieku un produktu laišanu tirgu ([4]), A pielikumā;

tā kā šādu slimību uzliesmojums var ātri iegūt epizootiskus apmērus, izraisot mirstību un tāda mēroga traucējumus, kas var ievērojami samazināt akvakultūras nozares rentabilitāti;

tā kā, tiklīdz rodas aizdomas par slimību, jāpieņem kontroles pasākumi, lai slimības apstiprināšanas gadījumā varētu nekavējoties un efektīvi rīkoties;

tā kā šādu pasākumu mērķis ir slimības izplatīšanās novēršana, jo īpaši rūpīgi kontrolējot tādu zivju un produktu pārvietošanu, ar kuriem var izplatīties infekcija;

tā kā slimību novēršanai Kopienā parasti jābalstās uz nevakcinēšanas politiku;

tā kā ir svarīgi veikt pilnīgu epizootoloģisko izpēti, lai novērstu jebkura veida slimību izplatīšanos; tā kā šajā nolūkā dalībvalstīm jāizveido speciālās institūcijas;

tā kā, lai nodrošinātu efektīvu kontroles sistēmu, jāsaskaņo slimību diagnostika un tā jāveic atbildīgu laboratoriju aizgādībā, ko var koordinēt Kopienas izraudzītā references laboratorija;

tā kā, lai nodrošinātu šīs direktīvas vienādu izpildi, jāizveido Kopienas pārbaudes procedūra;

tā kā kopīgi kontroles pasākumi šo slimību ierobežošanai ir obligātais pamats, kas nepieciešams, lai uzturētu vienādu dzīvnieku veselības standartu;

([1]) OV C 172, 8.7.1992., 16. lpp.
([2]) OV C 150, 31.5.1993.
([3]) OV C 19, 25.1.1993., 4. lpp.
([4]) OV L 46, 19.2.1991., 1. lpp.

▼B

tā kā Direktīvas 91/67/EEK A pielikumā izklāstītās slimības uzliesmojuma gadījumā piemēro Padomes 1990. gada 26. jūnija Lēmumu 90/424/EEK par izdevumiem veterinārajā jomā [1] un jo īpaši tā 5. pantu;

tā kā Komisijai jāuztic uzdevums noteikt nepieciešamus izpildes pasākumus; tā kā šajā nolūkā būtu jāparedz procedūra, kas izveidotu ciešu un efektīvu sadarbību starp Komisiju un dalībvalstīm Pastāvīgajā veterinārajā komitejā,

IR PIEŅĒMUSI ŠO DIREKTĪVU.

I NODAĻA

Vispārīgi noteikumi

1. pants

Ar šo direktīvu nosaka obligātos Kopienas pasākumus, kas nepieciešami, lai ierobežotu Direktīvas 91/67/EEK A pielikuma I un II sarakstā minētās zivju slimības.

2. pants

Šajā direktīvā pēc vajadzības piemēro Direktīvas 91/67/EEK 2. pantā minētās definīcijas.

Turklāt piemēro šādas definīcijas:

1. *I sarakstā minētās slimības*: Direktīvas 91/67/EEK A pielikuma I sarakstā minētās zivju slimības;

2. *II sarakstā minētās slimības*: Direktīvas 91/67/EEK A pielikuma II sarakstā minētās zivju slimības;

3. *iespējami inficētās zivis*: zivis, kurām ir klīniskās slimības pazīmes vai pēcnāves audu bojājumi, vai apšaubāmas reakcijas laboratoriskajās pārbaudēs, kas rada pamatotas aizdomas par I vai II sarakstā minētās slimības klātbūtni;

4. *inficētās zivis*: zivis, attiecībā uz kurām laboratoriskās pārbaudes rezultātā ir oficiāli apstiprināta I vai II sarakstā minētā slimība, vai – infekciozās lašu anēmijas (*ISA*) gadījumā – tā ir apstiprināta klīniskās pārbaudes vai pēcnāves pārbaudes rezultātā;

5. *iespējami inficētā saimniecība*: saimniecība ar iespējami inficētām zivīm;

6. *inficētā saimniecība*: saimniecība ar inficētām zivīm; kā arī tāda saimniecība, kas ir iztīrīta, bet vēl nav dezinficēta.

3. pants

Dalībvalstis nodrošina to, ka visas saimniecības, kas audzē vai uztur pret I un II sarakstā minētām slimībām uzņēmīgas zivis:

1. ir reģistrētas valsts dienestā; šī reģistrācija pastāvīgi tiek atjaunināta;

2. uzskaita:

   a) dzīvas zivis, olšūnas un gametas, ko ieved saimniecībā, iekļaujot visu informāciju, kura attiecas uz to piegādi, skaitu vai svaru, lielumu, izcelsmi un piegādātājiem;

---

[1] OV L 224, 18.8.1990., 19. lpp. Lēmumā jaunākie grozījumi izdarīti ar Lēmumu 92/438/EEK (OV L 243, 25.8.1992., 27. lpp.).

▼B

b) dzīvas zivis, olšūnas un gametas, ko izved no saimniecības, iekļaujot visu informāciju, kas attiecas uz to sūtījumu, skaitu vai svaru, lielumu un galamērķi;

c) konstatēto mirstību.

Šo uzskaiti, kas jebkurā laikā pēc pieprasījuma ir pieejama rūpīgai pārbaudei valsts dienestam, regulāri atjaunina un glabā četrus gadus.

4. pants

Dalībvalstis nodrošina to, ka iespējami īsā laikā obligāti jāinformē valsts dienesti par kādas no I vai II sarakstā minēto slimību iespējamo klātbūtni.

II NODAĻA

I sarakstā minēto slimību kontroles pasākumi

5. pants

1. Ja ir aizdomas, ka saimniecībā ir ar I sarakstā minēto slimību inficētās zivis, dalībvalstis nodrošina, ka valsts dienests tūlīt sāk oficiālas izmeklēšanas pasākumus, tostarp arī klīnisko izmeklēšanu, lai apstiprinātu vai noliegtu šīs slimības klātbūtni; konkrēti, tam jāņem vai jānodrošina laboratoriskajai pārbaudei nepieciešamie paraugi.

2. Tiklīdz ir ziņots par iespējamo slimības klātbūtni, valsts dienests nosaka saimniecībai oficiālu uzraudzību un jo īpaši pieprasa, ka:

a) tiek oficiāli saskaitītas visas zivju sugas un kategorijas un attiecībā uz katru no tām ieprotokolē jau beigtu zivju, inficētu vai iespējami inficētu, vai kontaminētu zivju skaitu; skaitīšanas dati īpašniekam vai audzētājam ir pastāvīgi jāatjaunina, lai ņemtu vērā populācijas pieaugumu vai jaunu mirstību, ko novēro iespējamās infekcijas perioda laikā; informācija par skaitīšanas datiem jāiesniedz pēc pieprasījuma, un to var pārbaudīt katrā pārbaudes reizē;

b) bez valsts dienesta atļaujas saimniecībā neieved dzīvas vai beigtas zivis vai to olšūnas, vai gametas, kā arī neizved no tās;

c) beigtu zivju vai to subproduktu apglabāšana notiek valsts dienesta uzraudzībā;

d) lai ievestu un izvestu barību, instrumentus, priekšmetus vai citas vielas, tādas kā atkritumi, kas var pārnest slimību, vajadzības gadījumā ir nepieciešama valsts dienesta atļauja, kas paredz nepieciešamus nosacījumus, lai novērstu šī patogēna izplatīšanos;

e) ir nepieciešama valsts dienesta atļauja, lai personas varētu ierasties saimniecībā un atstāt to;

f) transportlīdzekļu iebraukšanai saimniecībā un izbraukšanai no tās ir nepieciešama valsts dienesta atļauja, kas paredz nepieciešamus nosacījumus, lai novērstu šī patogēna izplatīšanos;

g) saimniecības ieejās un izejās izmanto atbilstošus dezinfekcijas līdzekļus;

h) epizootisko izmeklēšanu veic saskaņā ar 8. panta 1. punktu;

i) visām tām saimniecībām, kas atrodas tajā pašā ūdens sateces baseinā vai piekrastes zonā, nosaka oficiālu uzraudzību un bez valsts dienesta atļaujas no šīm saimniecībām neizved zivis, olšūnas vai gametas; plašu ūdens sateces baseinu vai piekrastes zonu gadījumā valsts dienests var nolemt ierobežot šo pasākumu līdz mazākām zonām, kas atrodas blakus iespējami inficētajai saimniecībai tad, ja

▼B

uzskata, ka šī zona nodrošina maksimālās garantijas, lai novērstu slimības izplatīšanos;

vajadzības gadījumā par iespējamo slimības gadījumu informē valsts dienestus blakus esošajās dalībvalstīs vai trešās valstīs; šajā gadījumā iesaistīto dalībvalstu valsts dienesti veic nepieciešamās darbības, lai īstenotu šajā pantā izklāstītos pasākumus.

Vajadzības gadījumā veic īpašus pasākumus saskaņā ar 19. pantā izklāstīto procedūru.

3. Kamēr netiek veikti 2. punktā izklāstītie oficiālie pasākumi, jebkuru iespējami inficēto zivju īpašnieks vai audzētājs veic visus attiecīgos pasākumus, lai nodrošinātu atbilstību 2. punktam, izņemot h) un i) apakšpunktu.

4. Pasākumus, kas paredzēti 2. punktā, neatsauc, kamēr aizdomas par slimību nav oficiāli noliegtas.

6. pants

Tiklīdz ir oficiāli apstiprināta I sarakstā minētās slimības klātbūtne, dalībvalstis nodrošina, ka valsts dienests izdod rīkojumu par to, ka papildus 5. panta 2. punktā minētajiem pasākumiem piemēro šādus pasākumus:

a) inficētajā saimniecībā:

▼M1

— visas zivis aizvāc saskaņā ar shēmu, ko izstrādājis oficiāls dienests un apstiprinājusi Komisija saskaņā ar 19. panta 2. punktā noteikto procedūru,

▼B

— iekšzemes saimniecībām – visi zivju baseini jānosusina, lai tos attīrītu un dezinficētu,

— visas olšūnas un gametas, beigtas zivis un zivis ar klīniskām slimības pazīmēm uzskata par augsta riska materiālu, un tās jāiznīcina valsts dienesta uzraudzībā saskaņā ar Direktīvu 90/667/EEK ([1]),

— visas dzīvas zivis nogalina un iznīcina valsts dienesta uzraudzībā saskaņā ar Direktīvu 90/667/EEK vai, ja zivis ir sasniegušas komerciālo lielumu un tām nav klīnisko slimības pazīmju, tās nogalina valsts dienesta uzraudzībā, lai pēc tam īstenotu vai pārstrādātu lietošanai pārtikā.

Pēdējā gadījumā valsts dienests nodrošina, ka zivis tiek tūlīt nogalinātas un izķidātas un ka šīs darbības veic tādos apstākļos, kas novērš patogēnu izplatīšanos, kā arī nodrošina to, ka zivju paliekas un subproduktus uzskata par augsta riska materiālu un tos apstrādā saskaņā ar Direktīvu 90/667/EEK, lai iznīcinātu patogēnus, bet izmantotajam ūdenim veic apstrādi, kas dezaktivizē visus tajā esošus patogēnus,

— pēc zivju, olšūnu un gametu izvešanas tiklīdz iespējams jāiztīra un jādezinficē zivju baseini, iekārtas un jebkurš materiāls, kas varētu būt inficēts, saskaņā ar valsts dienesta paredzētajiem norādījumiem un tā, lai novērstu jebkādu šīs slimības izraisītāja izplatīšanās vai izdzīvošanas risku. Inficētās saimniecības tīrīšanas un dezinfekcijas kārtību nosaka saskaņā ar 19. pantā noteikto procedūru,

([1]) Padomes 1990. gada 27. novembra Direktīva 90/677/EEK, ar ko nosaka veterinārsanitāros noteikumus attiecībā uz dzīvnieku izcelsmes atkritumu izvietošanu un pārstrādi, to laišanu tirgū un attiecībā uz patogēnu novēršanu dzīvnieku vai zivju izcelsmes barībā, kā arī groza Direktīvu 90/425/EEK (OV L 363, 27.12.1990., 51. lpp.). Direktīvā grozījumi izdarīti ar Direktīvu 92/118/EEK (OV L 62, 15.3.1992., 49. lpp.).

▼B

— visas iespējami inficētās vielas, kas minētas 5. panta 2. punkta d) apakšpunktā, jāiznīcina un jāapstrādā tā, lai nodrošinātu visu tajās esošo patogēnu iznīcināšanu,

— epizootiskā izmeklēšana jāveic saskaņā ar 8. panta 1. punktu un attiecībā uz to jāpiemēro 8. panta 4. punkta noteikumi; šajā izmeklēšanā jāiekļauj paraugu ņemšana laboratoriskajām pārbaudēm;

b) visās saimniecībās, kas atrodas tādā ūdens sateces baseinā vai piekrastes zonā, kur atrodas inficētā saimniecība, jāveic veterinārsanitārā ekspertīze; ja šīs kontroles laikā tiek konstatēti slimības gadījumi, piemēro pasākumus, kas paredzēti šīs daļas a) apakšpunktā;

c) valsts dienests atļauj atjaunot saimniecības populāciju pēc tīrīšanas un dezinfekcijas darbību apmierinošas kontroles un tā perioda beigās, ko valsts dienests uzskata par atbilstošu, lai nodrošinātu patogēna un citu iespējamo infekciju izskaušanu attiecīgajā ūdens sateces baseinā;

d) ja 5. panta 2. punkta a), b), c) un d) apakšpunktā minēto pasākumu īstenošanai ir nepieciešama sadarbība ar citu dalībvalstu oficiālajiem dienestiem, attiecīgo dalībvalstu oficiālie dienesti sadarbojas ar tiem, lai nodrošinātu atbilstību šajā pantā paredzētajiem pasākumiem.

Vajadzības gadījumā nosaka atbilstošus papildu pasākumus saskaņā ar 19. pantā paredzēto procedūru.

7. pants

Ja ir inficētas vai iespējami inficētas zivis atklātā ūdens baseinā, kas nepieder nevienai saimniecībai, vai zivis ezeros, dīķos vai citās vietās, kas paredzētas makšķerēšanai vai kur ir dekoratīvās zivis, dalībvalstis nodrošina, lai tiktu veikti attiecīgi pasākumi. Dalībvalstis informē Komisiju un citas dalībvalstis Pastāvīgajā veterinārijas komitejā par pasākumiem, ko tās veic.

8. pants

1. Epizootiskajā izmeklēšanā izskata:

— iespējamo laika posmu, kādā slimība varēja būt pastāvējusi saimniecībā, pirms par to tika paziņots vai bija radušās aizdomas,

— iespējamo slimības izcelsmi šajā saimniecībā un identifikācijas datus par citām saimniecībām, kurās var būt inficētas olšūnas un gametas, un pret slimību uzņēmīgo sugu zivis,

— zivju, olšūnu vai gametu, transportlīdzekļu vai vielu, un personu kustību, kuras rezultātā slimības izraisītājs varēja būt pārnests uz attiecīgām saimniecībām vai no tām,

— iespējamos slimības pārnēsātājus un to izplatīšanu.

2. Ja epizootiskajā izmeklēšanā atklājas, ka šo slimību ir bijis iespējams ievest no citas ūdens sateces baseina vai citas piekrastes zonas vai to ir bijis iespējams pārnest uz citu ūdens sateces baseinu vai citu piekrastes zonu, notiekot saskarei zivju, olšūnu vai gametu, dzīvnieku, transportlīdzekļu vai personu pārvietošanās dēļ vai citu iemeslu dēļ, tās saimniecības, kuras pieder šādiem ūdens sateces baseiniem vai piekrastes zonām, uzskata par aizdomīgām un piemēro 5. pantā izklāstītos pasākumus. Ja ir apstiprināta slimības klātbūtne, piemēro 6. pantā izklāstītos pasākumus.

3. Ja epizootiskajā izmeklēšanā atklājas, ka ir nepieciešama sadarbība ar citu dalībvalstu oficiālajiem dienestiem, attiecīgo dalībvalstu oficiālie dienesti veic visus nepieciešamos pasākumus, lai nodrošinātu atbilstību šīs direktīvas noteikumiem.

▼B

4. Izveido krīzes centru, lai nodrošinātu visu to pasākumu pilnīgu saskaņotību, kas nepieciešami, lai nodrošinātu šīs slimības izskaušanu iespējami īsā laikā un lai veiktu epizootisko izmeklēšanu.

Vispārīgus noteikumus par valstu krīzes centriem un Kopienas krīzes centriem nosaka Padome ar kvalificētu balsu vairākumu pēc Komisijas priekšlikuma.

5. Padome ar kvalificētu balsu vairākumu un pēc Komisijas priekšlikuma, kas sagatavots, pamatojoties uz Zinātniskās veterinārās komitejas atzinumu, lai jo īpaši ņemtu vērā zinātnes un tehnoloģijas attīstību, pārskata šā panta noteikumus līdz 1996. gada 31. decembrim.

III NODAĻA

II sarakstā minēto slimību kontroles pasākumi

9. pants

1. Ja ir aizdomas par II sarakstā minēto slimību un/vai tā ir aplieci-nāta apstiprinātā zonā vai apstiprinātā saimniecībā, kas atrodas neapsti-prinātā zonā, veic epizootisko izmeklēšanu saskaņā ar 8. pantu. Dalīb-valstīm, kuras vēlas atgūt savu statusu, kas definēts saskaņā ar Direktīvu 91/67/EEK, jāatbilst minētās direktīvas B un C pielikuma noteikumiem.

2. Ja epizootiskajā izmeklēšanā atklājas, ka šo slimību ir bijis iespē-jams ievest no apstiprinātas zonas vai no citas apstiprinātas saimnie-cības, vai to ir bijis iespējams pārnest uz citu apstiprinātu saimniecību zivju, olšūnu vai gametu transportlīdzekļu vai personu pārvietošanās dēļ vai citu iemeslu dēļ, minētās zonas vai saimniecības uzskata par aizdo-mīgām un piemēro atbilstošus pasākumus.

3. Valsts dienests tomēr var atļaut nogalināšanai paredzēto zivju nobarošanu, kamēr tās sasniedz komerciālo lielumu.

10. pants

1. Ja neapstiprinātajā saimniecībā, kas atrodas neapstiprinātā zonā, atrodas ar II sarakstā minēto slimību iespējami inficētas zivis, dalībval-stis nodrošina, ka valsts dienests:

a) tūlīt sāk oficiālu izmeklēšanu, lai apstiprinātu vai noliegtu slimības klātbūtni, vajadzības gadījumā iekļaujot paraugu ņemšanu, lai tos pārbaudītu apstiprinātā laboratorijā;

b) oficiāli saskaita inficētas saimniecības vai nodrošina to skaitīšanu, regulāri atjauninot šīs skaitīšanas datus;

c) inficētās saimniecībās nodod oficiālā uzraudzībā vai nodrošina to nodošanu oficiālā uzraudzībā, lai nodrošinātu, ka, atkāpjoties no Direktīvas 91/67/EEK 3. panta 1. punkta c) apakšpunkta, no infi-cētām saimniecībām ir atļauta vienīgi tādu dzīvu zivju vai olšūnu vai gametu pārvešana, kas ir paredzētas vai nu citām ar to pašu slimību inficētām saimniecībām, vai nogalināšanai turpmākai lietošanai pārtikā.

2. Dalībvalstis uz noteiktu laika periodu un valsts dienesta uzrau-dzībā var noteikt neobligātu vai obligātu programmu II sarakstā minēto slimību izskaušanai neapstiprinātās saimniecībās vai neapstiprinātās zonās. Šā perioda laikā tajā zonā vai saimniecībā, uz ko attiecas šī programma, aizliedz ievest dzīvas zivis, olšūnas vai gametas no infi-cētām saimniecībām vai no saimniecībām ar nezināmu sanitāro stāvokli.

Šīs programmas, ko izveido, pamatojoties uz vispārējiem kritērijiem, kurus nosaka līdz 20. pantā precizētajam datumam saskaņā ar 19. pantā izklāstīto procedūru, iesniedz rūpīgai pārbaudei Komisijā, kā

▼B

arī apstiprina un vajadzības gadījumā groza saskaņā ar šo pašu procedūru.

Pēc pirmajā daļā minētā perioda tās dalībvalstis, kuras pieprasa šo procedūru, Pastāvīgajā veterinārijas komitejā informē Komisiju un pārējās dalībvalstis par iegūtajiem rezultātiem.

3. Līdz 1996. gada 31. decembrim Komisija iesniedz Padomei ziņojumu, kas sagatavots pēc Zinātniskās veterinārijas komitejas atzinuma saņemšanas, ņemot vērā gūto pieredzi un zinātnes un tehnoloģijas attīstību, un attiecīgā gadījumā tam pievieno priekšlikumus šā panta noteikumu pārskatīšanai, jo īpaši attiecībā uz to inficēto dzīvu zivju un to olšūnu un gametu laišanu tirgū, kuras paredzētas zivsaimniecībai vai nobarošanai, un attiecībā uz epizooloģiskās izpētes veikšanu neapstiprinātās zonās, kurās kādā neapstiprinātā saimniecībā ir aizdomas par slimības klātbūtni. Padome par jebkuru šādu priekšlikumu pieņem lēmumu ar kvalificētu balsu vairākumu, un šo priekšlikumu virza, ņemot vērā šā ziņojuma secinājumus.

4. Atkarībā no vajadzības Komisija saskaņā ar 19. pantā izklāstīto procedūru pieņem precīzus noteikumus, kas nepieciešami, lai īstenotu 1. un 2. punktu.

IV NODAĻA

Nobeiguma noteikumi

11. pants

1. Paraugu ņemšanu un laboratoriskās pārbaudes attiecībā uz I un II sarakstā minēto slimību klātbūtni veic, izmantojot saskaņā ar Direktīvas 91/67/EEK 15. pantu noteikto metodi.

2. Testēšanu attiecībā uz slimības klātbūtni vai patogēniem veic oficiāla dienesta apstiprinātā laboratorija. Vajadzības gadījumā un jo īpaši tad, ja slimību konstatē pirmo reizi, laboratoriskajās pārbaudēs nosaka attiecīgā patogēna tipu, apakštipu vai paveidu, ko apstiprina valsts references laboratorija, kā arī, ja vajadzīgs, to var apstiprināt 13. pantā minētā Kopienas references laboratorija.

12. pants

1. Dalībvalstis nodrošina, ka katrā dalībvalstī ir izraudzīta valsts references laboratorija ar tādu materiāli tehnisko bāzi un ekspertiem, kas tai ļauj jebkurā laikā un jo īpaši tad, kad attiecīgā slimība ir konstatēta pirmo reizi, noteikt attiecīgā patogēna tipu, apakštipu un paveidu, kā arī apstiprināt reģionālās diagnostikas laboratorijās iegūtos rezultātus.

2. Valsts laboratorijas, kam uzdota attiecīgo slimību kontrole, ir atbildīgas par diagnostikas standartu un metožu koordinēšanu, kā arī par reaģentu izmantošanu.

3. Valsts laboratorijas, kam uzdota attiecīgo slimību kontrole, ir atbildīgas par to diagnostikas standartu un metožu koordinēšanu, ko katra laboratorija ir noteikusi, lai dalībvalstī diagnosticētu attiecīgo slimību. Šajā nolūkā tās:

a) var piegādāt diagnostiskos reaģentus dalībvalsts apstiprinātām laboratorijām;

b) kontrolē visu dalībvalstī izmantoto diagnostisko reaģentu kvalitāti;

c) regulāri organizē salīdzinošus testus;

d) uzglabā izdalītu slimības izraisītāja materiālu tādos slimības gadījumos, kas ir apstiprināti dalībvalstī;

▼B

e) nodrošina dalībvalsts apstiprinātās diagnostikas laboratorijās iegūto pozitīvo rezultātu apstiprināšanu.

4. Tomēr, atkāpjoties no 1. punkta, dalībvalstis, kurām nav attiecīgajā slimībā kompetentas valsts laboratorijas, var izmantot minētajā jomā kompetentas citas dalībvalsts valsts laboratorijas pakalpojumus.

5. Valsts references laboratoriju saraksts attiecībā uz zivju slimībām ir norādīts A pielikumā.

6. Valsts references laboratorijas attiecībā uz minētajām slimībām sadarbojas ar 13. pantā minēto Kopienas references laboratoriju.

7. Komisija saskaņā ar 19. pantā izklāstīto kārtību pieņem precīzus noteikumus šā panta īstenošanai.

13. pants

1. Kopienas references laboratorija attiecībā uz zivju slimībām ir norādīta B pielikumā.

2. Neierobežojot Lēmumu 90/424/EEK un jo īpaši tā 28. pantu, 1. punktā minētās laboratorijas funkcijas un pienākumi ir noteikti C pielikumā.

14. pants

▼M1

1. Aizliedz vakcināciju pret II saraksta slimībām apstiprinātās zonās, apstiprinātās audzētavās, kas atrodas neapstiprinātās zonās, vai zonās un audzētavās, kurās jau sākusies Direktīvas 91/67/EEK noteiktā apstiprināšanas procedūra, kā arī pret I saraksta slimībām.

Tomēr izņēmuma kārtā var atļaut vakcināciju gadījumā, ja noticis kādas I saraksta slimības uzliesmojums, ar nosacījumu, ka vakcinācijas kārtība ir precizēta apstiprinātā rīcības plānā ārkārtas gadījumiem saskaņā ar 15. pantu un ņemti vērā E pielikumā norādītie kritēriji.

▼B

2. Līdz 1996. gada 30. jūnijam Padome ar kvalificētu balsu vairākumu pēc Komisijas priekšlikuma pārskata šā panta noteikumus, jo īpaši attiecībā uz vakcīnu izmantošanas īpašajiem nosacījumiem un lai ņemtu vērā zinātnes un tehnoloģijas attīstību vakcinācijas jomā.

15. pants

1. Katra dalībvalsts sagatavo ārkārtas rīcības plānu, kurā precizē, kā I sarakstā minētās slimības uzliesmojuma gadījumā tā īstenos šajā direktīvā paredzētos pasākumus.

Minētajā plānā jāparedz iespēja brīvi piekļūt materiāltehniskajai bāzei, iekārtām, personālam un visām citām piemērotām struktūrām, kas nepieciešamas ātrai un efektīvai uzliesmojuma izskaušanai.

2. Vispārīgi kritēriji, kurus piemēro minēto plānu sagatavošanai, ir norādīti D pielikumā.

Tomēr dalībvalstis var ieviest īpašus kritērijus konkrētai slimībai, ja vispārīgi kritēriji jau tiek piemēroti sakarā ar tādu plānu īstenošanu, kas attiecas uz citas slimības kontroles pasākumu piemērošanu.

Komisija saskaņā ar 19. pantā izklāstīto procedūru var grozīt vai papildināt minētos kritērijus, ņemot vērā slimības īpatnības.

3. Plānus, kas sagatavoti saskaņā ar D pielikumā izklāstītajiem kritērijiem, iesniedz Komisijai ne vēlāk kā sešu mēnešu laikā pēc dienas, kad šī direktīva stājusies spēkā.

▼B

4. Komisija pārbauda plānus, lai noteiktu, vai tie ļauj sasniegt vēlamo mērķi, un iesaka attiecīgajai dalībvalstij nepieciešamos grozījumus, jo īpaši, lai nodrošinātu, ka šie plāni ir saderīgi ar pārējo dalībvalstu plāniem.

Komisija apstiprina plānus, vajadzības gadījumā ar grozījumiem, saskaņā ar 19. pantā izklāstīto procedūru.

Plānus var vēlāk grozīt vai papildināt, saskaņā ar šo pašu procedūru, lai ņemtu vērā notikumu attīstību.

16. pants

Komisijas eksperti sadarbībā ar kompetentām iestādēm var veikt pārbaudes uz vietas, ciktāl tas ir nepieciešams, lai nodrošinātu šīs direktīvas vienveidīgu piemērošanu. Šajā nolūkā tie var pārbaudīt reprezentatīvu saimniecību skaitu, lai pārliecinātos, vai kompetentas iestādes pārbauda šo saimniecību atbilstību šīs direktīvas prasībām. Komisija informē dalībvalstis par veikto pārbaužu rezultātiem.

Dalībvalsts, kuras teritorijā tiek veikta pārbaude, sniedz ekspertiem palīdzību, kas vajadzīga viņu pienākumu pildīšanā.

Sīki izstrādātus noteikumus šā panta izpildei nosaka saskaņā ar 19. pantā izklāstīto procedūru.

17. pants

Nosacījumi, kas reglamentē Kopienas finanšu iemaksas pasākumiem, kas saistīti ar šīs direktīvas piemērošanu ir paredzēti Lēmumā 90/424/EEK.

18. pants

Atkarībā no vajadzības Padome ar kvalificētu balsu vairākumu pēc Komisijas priekšlikuma groza B, C un D pielikumus, jo īpaši lai ņemtu vērā pētījumu un diagnostisko procedūru attīstību.

Atkarībā no vajadzības A pielikumu var grozīt saskaņā ar 19. pantā izklāstīto procedūru.

▼M1

18.a pants

Šīs direktīvas izpildei vajadzīgos pasākumus, kas skar tālāk tekstā uzskaitītajos pantos minētos pasākumus, veic saskaņā ar 19. panta 2. punktā minētajām reglamentējošām procedūrām:

— 5. panta 2. punkts,

— 6. pants,

— 10. panta 1. un 2. punkts,

— 12. pants,

— 15. pants,

— 16. pants,

— 18. panta otrā daļa.

▼M1

19. pants

1. Komisijai palīdz ar Lēmumu 68/361/EE ([1]) izveidotā Pastāvīgā veterinārijas komiteja, kas še turpmāk minēta kā Komiteja.

2. Atsaucoties uz šo punktu, piemēro Lēmuma 1999/468/EK 5. un 7. pantu.

Lēmuma 1999/468/EK 5. panta 6. punktā paredzētais termiņš ir trīs mēneši.

3. Komiteja apstiprina savu reglamentu.

▼B

20. pants

1. Dalībvalstīs stājas spēkā normatīvie un administratīvie akti, kas nepieciešami, lai līdz 1994. gada 1. jūlijam izpildītu šo direktīvu. Dalībvalstis par to tūlīt informē Komisiju.

Kad dalībvalstis pieņem šos tiesību aktus, tajos iekļauj atsauci uz šo direktīvu vai šādu atsauci pievieno to oficiālai publikācijai. Dalībvalstis nosaka metodes, kā izdarīt šādu atsauci.

2. Tomēr no 1. punktā paredzētās dienas dalībvalstis saskaņā ar Līguma vispārīgajiem noteikumiem var uzturēt spēkā vai piemērot savā teritorijā stingrākus noteikumus nekā tie, kas noteikti šajā direktīvā. Dalībvalstis informē Komisiju par jebkuru šādu pasākumu.

3. Dalībvalstis dara zināmus Komisijai galvenos valsts tiesību aktu noteikumus, ko tās pieņēmušas jomā, uz kuru attiecas šī direktīva.

21. pants

Šī direktīva ir adresēta dalībvalstīm.

([1]) OV L 255, 18.10.1968., 23. lpp.

▼M3

A PIELIKUMS

VALSTU REFERENCES LABORATORIJAS ZIVJU SLIMĪBU GADĪJUMĀ

AT	VMU: Veterinärmedizinische Universität Wien, Klinik für Geflügel, Ziervögel, Reptilien und Fische (University of Veterinary Medicine Vienna, clinic for poultry, pet birds, reptiles and fish) Veterinärplatz 1 A-1210 Wien
BE	CODA — CERVA — VAR Veterinary and Agrochemical Research Centre Groeselenberg 99 B-1180 Brussels

▼M4

BG	Национален диагностичен научноизследователски ветеринарномедицински институт Проф. д-р Георги Павлов, Национална референтна лаборатория Болести по рибите и морските мекотели бул. Пенчо Славейков 15 София 1606 (National Diagnostic Veterinary Research Institute Prof. Dr. Georgi Pavlov, National Reference Laboratory for Fish Diseases and Molluscs 15, Pencho Slaveykov Blvd. 1606 Sofia)

▼M3

CY	State Veterinary Laboratory Veterinary Services 1417 Athalassa Nicosia
CZ	Veterinary Research Institute Hudcova 70 621 32 Brno

▼M5

DE	Friedrich-Loeffler-Institut Bundesforschungsinstitut für Tiergesundheit Boddenblick 5a 17493 Greifswald — Insel Riems Tel. (49-38351) 7-0 Fax (49-38351) 7-219 E-Mail: poststelle@fli.bund.de
DK	National Veterinary Institute, Technical University of Denmark Hangøvej 2 DK-8200 Aarhus N

▼M3

EE	Veterinaar- ja Toidulaboratoorium Väike-Paala 3, 11415 Tallinn, Estonia Tel.: +372 603 58 10 Faks: + 372 603 58 11 E-post: tallinn@vetlab.ee
ES	Laboratorio Central de Sanidad Animal de Algete Carretera de Algete, km 8 Algete 28110 (Madrid) Tel.: +34 916 290 300 Fax: +34 916 290 598 E-mail: lcv@mapya.es
FI	Finnish Food Safety Authority Animal Diseases and Food Safety Research Mustialankatu 3 FI-00790 Helsinki, Finland E-mail: info@evira.fi Tel.: +358 20 772 003 (exchange) Fax: +358 20 772 4350

▼M3

FR	Laboratoire d'études et de recherches avicoles, porcines et piscicoles AFSSA site de Ploufragan/Brest– LERPP BP 70 29280 Plouzane
GB	Cefas Weymouth Laboratory Barrack Road The nothe Weymouth Dorset DT4 8UB UK FRS Marine Laboratory PO Box 101 375 Victoria Road Torry Aberdeen AB11 9DB
GR	Centre of Athens Veterinary Institutes Laboratory of Fish Pathology and Bio-Pathology of Aquatic Organisms, 25 Neapoleos Street, GR-153 10 Agia Paraskevi Attiki Tel.: +30.2106010903

▼M5

HU	Mezőgazdasági Szakigazgatási Hivatal Központ, Állat-egészségügyi Diagnosztikai Igazgatóság Central Agricultural Office, Veterinary Diagnostic Directorate Address: 1149 Budapest, Tábornok u. 2. Mailing Address: 1581 Budapest, 146. Pf. 2. Tel.: +36 1 460-6300 Fax: +36 1 252-5177 E-mail: titkarsag@oai.hu

▼M3

IE	The Marine Institute Rinville Oranmore Co. Galway
IT	Centro di referenza nazionale per lo studio e la diagnosi delle malattie dei pesci, molluschi e crostacei c/o Istituto zooprofilattico sperimentale delle Venezie, V.le dell'Università, 10 - 35020 Legnaro (Pd)
LT	National Veterinary Laboratory (Nacionalinė veterinarijos laboratorija) J. Kairiūkščio 10 LT-08409 Vilnius, Lietuva
LU	CODA — CERVA — VAR Veterinary and Agrochemical Research Centre Groeselenberg 99 B-1180 Brussels
LV	Nacionālais diagnostikas centrs (National Diagnostic Centre) Lejupes iela 3, Rīga, LV-1076 Tel.: +371 7620526 Fax: +371 7620434 E-mail: ndc@ndc.gov.lv
MT	Istituto Zooprofilattico Sperimentale delle Venezie Legnaro (PD), Italia
NL	Centraal Instituut voor DierziekteControle CIDC-Lelystad Hoofdvestiging: Houtribweg 39 Nevenvestiging: Edelhertweg 15 Postbus 2004 8203 AA Lelystad

▼M3

PL	Laboratory Department of Fish Diseases Państwowy Instytut Weterynaryjny – Państwowy Instytut Badawczy Al. Partyzantów 57, 24-100 Puławy Tel.: +48.81.886 30 51 Fax: +48.81.886 25 95 E-mail: sekretariat@piwet.pulawy.pl
PT	Laboratório Nacional de Investigação Veterinária (LNIV) Estrada de Benfica, 701 P-1549-011 Lisboa

▼M4

RO	Institutul de Diagnostic și Sănătate Animală Strada Dr. Staicovici nr. 63 Sector 5 Codul 050557, București

▼M3

SE	Statens Veterinärmedicinska Anstalt Department of Wildlife, Fish and Environment SE-751 89 Uppsala Tel (46-18) 674000 Fax (46-18) 674044
SI	Univerza v Ljubljani Veterinarska fakulteta Nacionalni veterinarski inštitut Gerbičeva 60, SI-1000 Ljubljana
SK	Štátny veterinárny a potravinový ústav, Jánoškova 1611/58, 026 80 Dolný Kubín

▼B

B PIELIKUMS

KOPIENAS REFERENCES LABORATORIJA ATTIECĪBĀ UZ ZIVJU SLIMĪBĀM

Statens Veterinære Serumlaboratorium

Landbrugsministeriet

Hangøvej 2

8200 Aarhus N

Dānija.

▼B

C PIELIKUMS

KOPIENAS ZIVJU SLIMĪBU REFERENCES LABORATORIJAS FUNKCIJAS UN PIENĀKUMI

Kopienas references laboratorijas funkcijas un pienākumi attiecībā uz I un II sarakstā minētajām slimībām ir šādi:

1. apspriežoties ar Komisiju, saskaņot metodes, ko dalībvalstīs izmanto attiecīgās slimības diagnosticēšanā, veicot šādas konkrētas darbības:

   a) tipizēt, glabāt un piegādāt attiecīgās slimības izraisītāja celmus seroloģiskiem testiem un imūnserumu gatavošanai;

   b) piegādāt standartserumus un citus standarta reaģentus dalībvalstu valsts references laboratorijām, lai standartizētu katrā dalībvalstī izmantotos testus un reaģentus;

   c) veidot un glabāt attiecīgā patogēna celmu un izdalītā patogēnā materiāla krājumus;

   b) organizēt periodiskas diagnostisko procedūru salīdzinošas pārbaudes Kopienas līmenī;

   c) krāt un salīdzināt datus un informāciju, kas attiecas uz Kopienā izmantojamām diagnostikas metodēm un Kopienā veikto pārbaužu rezultātiem;

   d) raksturot attiecīgās slimības izdalīto patogēno materiālu ar visjaunākajām un vispiemērotākajām metodēm, lai dotu pilnīgāku izpratni par slimības epizootioloģiju;

   e) neatpalikt no attiecīgās slimības kontroles, epizootoloģijas un profilakses attīstības visā pasaulē;

   f) uzkrāt pieredzi par attiecīgās slimībās patogēnu un citiem attiecīgajiem patogēniem, lai nodrošinātu ātru diferenciāldiagnozi;

   i) gūt padziļinātas zināšanas par veterinārās imunoloģijas preparātu sagatavošanu un izmantošanu, lai izskaustu un ierobežotu attiecīgo slimību;

2. aktīvi palīdzēt attiecīgās slimības uzliesmojumu diagnostikā dalībvalstīs, pieņemot izdalīto patogēno materiālu diagnozes apstiprināšanai, raksturošanai un epizootiskai izpētei;

3. veicināt laboratoriskās diagnostikas ekspertu apmācību un pārkvalificēšanos, lai saskaņotu diagnostikas metodes visā Kopienā;

4. I sarakstā minēto slimību diagnostikas metožu jomā sadarboties ar kompetentajām laboratorijām trešās valstīs, kur attiecīgās slimības ir izplatītas.

▼B

D PIELIKUMS

ĀRKĀRTAS RĪCĪBAS PLĀNU OBLIGĀTIE KRITĒRIJI

Ārkārtas rīcības plāni atbilst vismaz šādiem kritērijiem:

1. valsts krīzes centra izveidošana, kas koordinē visus kontroles pasākumus attiecīgajās dalībvalstīs;

2. tādu vietējo slimības kontroles centru saraksta iesniegšana, kuriem ir atbilstoša materiāli tehniskā bāze, lai koordinētu slimības kontroles pasākumus vietējā līmenī;

3. sīki izklāstītas informācijas sniegšana attiecībā uz personālu, kas ir iesaistīts kontroles pasākumos, un attiecībā uz viņu iemaņām un pienākumiem;

4. katram vietējam slimības kontroles centram jābūt iespējai ātri sazināties ar tām personām/organizācijām, kas tieši vai netieši ir saistītas ar slimības uzliesmojumu;

5. iekārtu un materiālu pieejamība, lai atbilstoši veiktu slimības kontroles pasākumus;

6. sīki izklāstītu norādījumu nodrošināšana par darbībām, kuras veic attiecībā uz aizdomām par infekciju vai piesārņojumu, vai attiecībā uz to apstiprināšanu;

7. mācību programmu izveidošana un administratīvās procedūras, lai saglabātu un attīstītu iemaņas šajā jomā;

8. attiecīgā gadījumā diagnostikas laboratorijām jābūt atbilstošai materiāli tehniskajai bāzei, lai veiktu pēcnāves ekspertīzi, un nepieciešamai jaudai, lai nodrošinātu seroloģiju, histoloģiju utt., kā arī jāsaglabā ātras diagnosticēšanas iemaņas (šajā nolūkā, jānosaka ātras paraugu pārvadāšanas kārtība);

9. noteikumu pieņemšana, lai nodrošinātu šo ārkārtas rīcības plānu īstenošanai nepieciešamās likumos noteiktās tiesības.

▼M1

E PIELIKUMS

VAKCINĀCIJAS PROGRAMMU KRITĒRIJI

Vakcināciju programmās jāietver vismaz šāda informācija:

1. Slimības raksturojums, kuras dēļ prasa veikt vakcināciju.
2. Sniedz informāciju par piekrastes un iekšzemes apvidiem, audzētavām un citām vietām, kur drīkst veikt vakcināciju: nekādos apstākļos nedrīkst veikt vakcināciju ārpus inficētās teritorijas robežām, vienīgi, vajadzības gadījumā, buferzonā, kas noteikta ap inficēto teritoriju.
3. Sīks izmantojamās vakcīnas apraksts, minot kādus vakcīnas/vakcīnu tipus drīkst pielietot.
4. Sīks lietošanas noteikumu apraksts, minot vakcinācijas biežumu un vakcīnas lietošanas ierobežojumus (kādām zivīm, kādos sprostos u.tml.).
5. Kritēriji vakcinācijas pārtraukšanai.
6. Pieņem noteikumus, lai nodrošinātu iepriekš veikto vakcināciju reģistrēšanu žurnālā (minot datumu, vietu un audzētavu, kur veikta vakcinācija, buferzonas izveidi, utt.).
7. Veic pasākumus, kas nepieļauj zivju pārvadāšanu ārpus vakcinācijai pakļautas teritorijas, nodrošinot to, ka zivis var izvest no šīs teritorijas vienīgi tad, ja tās nogalinātas turpmākai izmantošanai cilvēku uzturā vai ja nepieciešams tās iznīcināt.
8. Jebkuri citi noteikumi, kas ir vajadzīgi saistībā ar vakcināciju.